

אפריון

שלמה

כי תבוא

טז' אלול תשפ"ו

גליון מס' 534

אפריון שלמה

המרכז הרוחני

לע"נ משה בן רחמה לע"נ אלברט אברהם בן חנה
לע"נ מרים בת אסתר לע"נ אבלין בת גורגיה
להצלחת שלמה בן מרים הי"ו

הדלקת נרות: 18:32

נץ החמה: 06:13

צאת שבת: 19:45

צאת שבת ר"ת: 20:24

צעקות!!!

"ונצעק אל ה' אלוקי אבותינו, וישמע ה' את קולנו".
"וישמע את תפילתנו", לא נאמר... אלא "וישמע את קולנו".
אומר היחפץ חיים: בעת צרה צריך לצעוק בקול גדול!
ועיי זה שצועקים בקול, השי"ת עונה תכף ומיד...
ואף כי לפעמים עונה ה' למשך ימים, ואולי גם כמה שנים...
צעקה בקול – נענית מיד!
פעם אחת נכנס אל בית המדרש בבריסק חסיד קרלין...
ידוע שחסידי קרלין צועקים עד כלות כוחותם בתפילות.
החברה רצו לגעור בו, ולהראות לו את הדלת החוצה!
איך הוא מעז להפריע באמצע בית המדרש??!
אבל הבריסקר רב לא הרשה להם להעיר או לדבר עמו מאומה!
כשיצא הבריסקר רב אל עיירות המרפא, הוא ביקש מהחסיד
שיתלווה אליו...
כשהם הלכו במעמקי היער, לפתע פנה הרב אל החסיד וצעק
בקול עצום: "מה שלומך?! איך אתה מרגיש???"
החסיד התכווץ וענה: "רביה, אני מרגיש טוב, אבל למה הרביה
צועק לי באוזן כל כך חזק?"
"רציתי להראות לך שהקב"ה עומד על ירך, אז למה אתה
צועק כל כך חזק בתפילה??!" הקב"ה שומע אותך גם מקרוב!!"
אמר לו הקרלינר: "רביה, אני יודע שהקב"ה שומע אותי גם
אם אני אלחש לו... אני צועק כי אני רוצה לשמוע את עצמי!!"
"ונצעק אל ה'", שהצעקה תהיה ממעמקי הלב!
אומר הזוהר הקדוש: "גדולה צעקה מכולם, שצעקה היא
מהלב, הדא הוא דכתיב "צעק ליבם אל ה'..."
והצעקה קרובה אל ה' יותר מתפילה ואנחה...
דכתיב "כי אם צעוק יצעק אלי, שמוע אשמע צעקתו!"
בשעה שאמר הקב"ה לשמואל ניחמתי כי המלכתי את שאול
למלך... "ויחר לשמואל ויצעק אל ה' כל הלילה..."
הניח שמואל את כל כלי התפילה ותפס ב'זעקה', משום שהיא
קרובה לקב"ה יותר מכל!
הדא הוא דכתיב "ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי!"
הימים הללו הם ימים של צעקות! צריך להרעיד את השמיים!
לאדמו"ר מבעלזא היה בעל תפילה של סליחות...
הוא ביקש שיקראו לו, משום שהוא רוצה למסור לו את
הכוונות של הסליחות!
השי"ץ מיד רץ, הרביה רוצה ללמד אותו את הכוונות...
כשהוא נכנס אל הרביה, אמר לו הרב: "בקול רם! ובצעקות!!!
ואם אתה מפחד להיות צרוד... כבר הכנתי לך מחליף..."

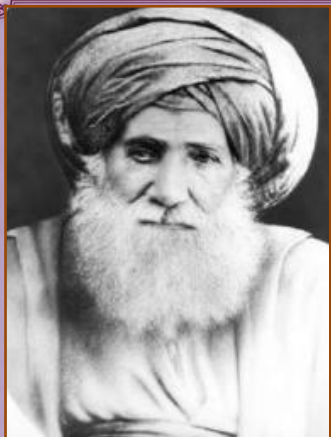
המלך בשדה

מי שטרח בערב שבת, יאכל בשבת!
מי שטרח בחודש השישי, הוא חודש אלול...
הוא יאכל בחודש השביעי, שהוא חודש תשרי!
היה בירושלים מסתת אבנים בשם אברהם מל"ה...
יום אחד הוא היה עסוק במלאכתו, ולפתע נפלה לו על הרגל אבן
גדולה... הרגל נתעקמה ונשברה. אבל המצב היה כל כך חמור, שלא
די בכך שהיה צריך לנתח, אלא גם שבארץ ישראל לא היה רופא
שהיה מסוגל לנתח כזה סוג של שבר... הרופאים המליצו לו ליסוע
לוינה בכדי לעבור את הניתוח בהצלחה, אבל למסכן הזה אפילו לא
היה לחם לאכול! מאיפה הוא ישיג כסף ליסוע עד לוינה??!
ולשלם על הניתוח... מאן דכר שמייה!
ר' יוסף חיים זוננפלד מיד הורה לגבאים על אסיפת מגבית מיוחדת,
סוף כל סוף מדובר במשפחה ברוכת ילדים שפרנסתה תלויה באב
הבית... הגבאים הצליחו לאסוף רק סכום שהספיק לנסיעה עצמה...
הוא שאל את הרב: "אבל אין לי כסף לניתוח..."
אמר לו הרב זוננפלד: "אתה חייב ליסוע!". הוא ארז מזוודה ונסע.
טוב הוא הגיע אל העיר, לא היתה לו אפילו אגורה שחוקה...
הוא ישב בכיכר העיר, והחל לסתת באבנים... זה מה שהוא ידע
לעשות... והדמעות זולגות. עבר שם איזה גוי, והוא רואה את
היהודי הזה מסתת אבנים ובוכה. הוא שאל אותו: "מה קרה לך?"
הוא סיפר לו: אני באתי מארץ ישראל נשברה לי הרגל בתאונת
עבודה, אין לי לחם לאכול ואני צריך לעבור ניתוח כאן בוינה...
הגוי לקח נייר וכתב לו כמה מילים... "תיגש לבית החולים, ותן להם
את זה בקבלה". טוב, מה יש להפסיד...
היהודי נותן את הפתק בקבלה, ומיד יצאו צוות רופאים מומחים
לבדוק את היהודי, הכניסו אותו לחדר ניתוח, טיפלו בו כמו בן מלך!
נתנו לו חדר החלמה VIP, פיזיותרפיסט פעמיים ביום, טיפול מלא!
ואחרי כמה ימי החלמה, כשהוא החל להלך על רגליו ויצא מבית
החולים, הוא ניגש לקבלה ואמר להם תודה רבה על הטיפול המסור.
"כל כך מצאתי חן בעיניכם שהענקתם לי כזה טיפול מסור?"
אמרו לו בקבלה: "לא מצאתי חן ולא נעליים... על טיפול כמו
שקיבלת צריך לשלם עשרות אלפים... הסיבה היא שהפתק שהבאת
היתה הוראה מפורשת מהקיסר פרנץ יוסף לטפל בך בחינם!"
התברר שהקיסר היה מתחפש לאיש פשוט, כמו שהיה נוהג לעשות
שלמה המלך, מטייל בין האנשים ורואה מה אנשי עמו צריכים...
כשהוא הגיע לירושלים, כולם התרגשו והתאספו סביבו...
הוא ניגש לחדרו של הרב זוננפלד וסיפר לו את כל הסיפור.
שאל אותו הרב: אני רואה שהיו לך ניסים, אבל למה אתה מספר
את זה בנימת אכזבה ועצב??! היית צריך לרקוד משמחה...
אמר לו אברהם מל"ה: רביה, אני מצאתי חן בעיני הקיסר! אם הייתי
יודע שזה הוא, הייתי מבקש ממנו פרנסה בשפע וחוזר לכאן מליונר!
אנחנו עדיין בחודש אלול, שבו המלך בשדה... רק צריך לבקש!!!

יומא דהילולא יח' אלול

צדיקים

רבנו עבדאללה סומך זצ"ל

בשנת ה'תרמ"ז פרצה מגפה הגורמת לאדם להקיא על לצאת נשמתו. מגפה זו לא פסחה על ר' עבדאללה סומך ובליל שבת קודש י"ח באלול הרב השיב את נשמתו לבוראו. מאחר והמגפה עוד השתוללה, נאסר ע"י הממשלה לקבור את הרב ליד קברות אבותיו. יחד עם זאת, המושל התיר לקבורו בחצר "יהושוע כהן גדול" (במקום זה היה גם ציונו של הרב יעקב הרופא, רבו המובהק של ר' עבדאללה) ואף נתן רישיון בכתב על כך.

כל יהודי בגדד ליוו את רבם בדרכו האחרונה כשהם ממררים בבכי רב. לפתע, הופיעה קבוצת מוסלמים כשבראשם מנהיגם צורר היהודים בשם "זיבג" שהיה המוכתר של המחוז ודרשו מן היהודים להסתלק מן המקום. גם כשהראו את הרשיון המיוחד שקיבלו מאת המושל, לא נרגעו המוסלמים והחלו מכים את היהודים עד זוב דם. בינתיים, טיפסו שישה יהודים אמיצי לב מעל החומה הגבוהה שהקיפה את חצר "יהושוע כהן גדול" וקברו את רבם. המוכתר "זיבג" הפיץ עלילת רשע בה טען כי היהודים היכו את המוסלמים וחיללו את דתם. המושל, שהוא בעצמו נתן את הרשיון לקבור את הרב, התכחש בראותו את כל המהומה ואף הגדיל לעשות וציווה לאסור את ראשי הקהל. ההמון המוסלמי, בראותם כי הותרה הרצועה, החלו להתנפל על בתי היהודים תוך כדי שהם חומסים ובוזים מכל הבא ליד. בסופו של דבר, רבני בגדד הריצו מברקים מן העיר הסמוכה (וזאת משום שהמושל שם ידו על כל המברקים שנשלחו מבגדד) אל קהילות ישראל בכל הארצות בכדי שיפעילו את כל הקשרים להפסקת ההתעללות. ממשלת בריטניה שלחה התראה חריפה לשולטן "עבד אל-חמיד" ואף איימה כי אם לא תופסק מיד ההתעללות ביהודים תאלץ בריטניה להפעיל כח צבאי. האיום פעל ולאחר חקירה מקיפה הודח המושל ממשרתו, אולם במקביל כדי להרגיע את חמת ההמון המוסלמי, יצאה הוראה כי יש להעביר את הרב מקברו לבית-העלמין שליד בגדד. כשפתחו את הקבר, כולם נדהמו לראות כי גופו הקדוש היה שלם ונקי כביום הטמנתו על אף שעברו כ-11 ימים מאז. באותו מעמד, ראש הצבא המוסלמי ירד מעל סוסו ופקד על כולם ללוות את הרב רגלי. מסע ההלוויה נמשך שעה ארוכה כשהכל משיחים במאורע המופלא. רבים מהמוסלמים שהיו עדים למחזה התגיירו.

הפינה הרגילה

בכל התנ"ך יקרי וכתבי' הם בעלי משמעות וזה, רק יש הבדל בין הצורה שכותבים לאיך שהוגים. לדוגמא: נערה המאורסה... כתוב 'נער' אבל קוראים 'נערה'. אותה משמעות, אבל כותבים אחרת מהצורה שבה הוגים את המילה. חוץ מפרשת השבוע...

כתוב: "יככה ה' בשחין מצרים ובעפלים..." בפועל אנו קוראים: "בטחורים".

אין קשר בין הכתיב לקרי! הבעל קורא צריך להסתכל על "עפלים", ולקרוא "טחורים"... למה? מה השתנה???

כשאתה מגיע לתוכחה... תדע לך שמה שאתה עובר, זה בכלל לא מה שנראה לך!

לא יורד רע מן השמיים! גם אם אתה נשטף בזרמי מקלחת אדירים של צרות ובעיות...

תדע לך שמה שאתה רואה בשטח, בשמיים בכלל לא מסתכלים על זה כך! עושים איתך חסד גמור! אם יעשו כוס תה עם 18 כפיות סוכר...

מישהו יהיה מסוגל לשתות את זה??? ודאי שלא! כך הקב"ה הטביע בבריותיו, שמתיקות יתירה זו רעה! אי אפשר לעמוד בזה!

אבל אם היו לנו כלים מתאימים, היינו מבינים שהכוס הזו כל כך מתוקה, והיינו יכולים ליהנות מכל המתוק שבכוס התה הזו...

כך גם הגזירות שיורדות עלינו משמיים...

לנו זה נראה רע מאוד... אבל אם היו לנו כלים לראות ולהבין... היינו רואים את כל הטוב הצרוף שהקב"ה עושה עמנו ולטובתנו!

ככל שמה שעובר עליך נמצא יותר בהסתרה, כך הטובה הגנוזה בו יותר גדולה...

למה מבקשים ברכה מצדיק נסתר ולא מצדיק נגלה? כי כשהדבר בהסתרה יש לו סגולות הרבה יותר גדולות טמירות ונשגבות...

אנחנו מבקשים רק סוכר, אבל גם אם קצת מר... להפנים שהכל לטובה, ולקבל באהבה ובשמחה.

מלגה לברית מילה

אפריון שלמה מעניקה לאברכים שלומדים יום שלם,

מלגה על סך 500 ש"ח לברית מילה ע"י המוחל

עמרם דהוקי 0548-488555

מלגה ע"ס 1,500 ₪ לברית בשבת

בשכונות בית וגן, קריית יובל והסביבה

נא לא לקרוא בשעת התפילה

העלון טעון גניזה